

שעון החורף

דבר העורך

יום א', עשרים וחמישה באוקטובר. הלילה שלפני ראה את שעון החורף אונס את הקיץ. תשע בבוקר, השמש דולקת כבר איזה שעתיים וחצי, ופתאום חושך מצרים. סערת רגשות משתלטת עליי, על אלדד, ועל הכלב הפירינאי שלנו – כאשר במקום ברד לייט, היורה מפיל מלמעלה כדורי בייסבול לבנים, כל אחד וואחד וואחד. שמשות מתנפצות, העצים נתקפים בהלה בשלכת טוטל לוס, חברת החשמל מושבתת, והמנופים – שעד אתמול היינו בטוחים שהם לעולם לא יפילו עלינו איזו חבילת קירות טרומיים – קורסים כאילו היו עשויים מקיסמים שקלאודין קנתה במבצע של סוף העונה בסופר של רמי לוי.

יוצאים בהשתהות החוצה, אולי מישהו טעה בכתובת?... לא מצליחים להבין מה הוא רוצה מאיתנו הפעם – ה"אללהו אכבר". הרי רק אתמול ביבי הבטיח שהוא לא יתפלל יותר בהר הבית, וכולנו היינו כבר בטוחים שגם תוקפו של הסכו"ם הבשרי, ומעכשיו – רק חלב ודבש, ומקסימום מנגל מרשמלוזא של שיפודי התקווה.

אבל אין תקווה, ולך תדע. במצבים כאלה אני נזכר בלבן שבעיניים של ביבי כשהוא נואם פעם או פעמיים ביום, וממש לא מקנא בו. לא בגלל שהוא צריך להתמודד עם מיליארד וחצי מוסלמים, אלא משום שיש לו חברים בגנון הפנאטי, שמביכים אותו על ימין ועל שמאל, בעיקר על שמאל.

אז מה היה לנו? האריכו את תוחלת החיים, אבל התחושה היא שהחיים מתקצרים; מחירי הדואר שלא מגיע לשום מקום התייקרו ב-100% בלי שאף אחד יניד עפעף; הבטיחו להוריד את מחירי הדירות, אבל רק בעפולה, ורק אם קנית כרטיס הגרלה... השאר בקושי מצליחים לגמור... את החודש... באיזו דירה שכורה שמישהו פיצל לה את האישיות עד בלי הכר (אפרופו אדריכלות). אתה מבין כחלון, יש לך מילארדים מיותרים, ובמקום להציף את השוק בדירות, אתה מחייך במבוכה האופיינית של "סליחה, אני לא באמת מבין בכלכלה מה אתם רוצים ממני, באמשיכם – לא התכוונתי ברצינות".

ולא ביבי, בזה אתה לא אשם, וכנראה גם לא בעובדה שאין בינתיים אף אחד שיכול, ראוי ומסכים להיות במקומך. שחקנו את כולם עד דק, וד"ש לבגין, רבין, דליה והנכדים.

השאלה היא – מי ידליק בסוף את האור – אללהו אכבר? האבולוציה? הממשלה המבולבלת? האופוזיציה המגוחכת? חברי הכנסת המושחתים עד כאב... או עד צחוק?... נו באמת.

אחת האמרות של סבתא שלי הייתה שלא משנה איזו תוכניות יש לך, לאלוהים (או לאבולוציה, אשתו) יש סדר יום משלו. ובעידן שבו השתן עולה לראש של כל מי שחושב שהוא יודע הכל, אני נזכר שהיא גם לימדה אותי שכשמגהצים חולצה מתחילים בשרוולים, עוברים לגב, משם לצווארון, ורק בסוף עושים את שני החלקים מקדימה. הבעיה היא, שכשאני מגיע לקדימה, אחרי שכבר השקעתי את כל הסבלנות בחלקים האחרים, אני מגלה שזאת בדיוק החולצה שלא זרקתי כשגיליתי שהיא מוכתמת משקשוקה, כי אני מאמין שאם נותנים חולצה במתנה למישהו שיכול להשתמש בה לעבודות ניקיון, עדיף שהיא תהיה נקיית כפיים.

ואם אתם עדיין אתי – זה לא שאני מפחד מהאיסלאם, הרי גם אללהו אכבר יודע שאם עברנו את אמין אל חוסייני, נשרוד גם את המופתי הזה, כי "עם ישראל חי", וכולם היו בניו – השוהים, החפים, והחלאות המתלהמים, הארץ, הזבת, החלב והדבש. אבל התקווה, מה יהיה עם התקווה?...

את הסיום כתבתי ביידיש, שלא כולם יבינו...

"גייט אויפן אייער, אונע אייער" – הולכים על ביצים בלי ביצים, ואם ניפול חלילה, נצטרך לסמוך על מועצת חכמי הלול, ולך תדע מה זה יכול לעשות לאדריכלות.

אדריכל ד"ר עמי רן

Riders On The Storm by Jlm Warren

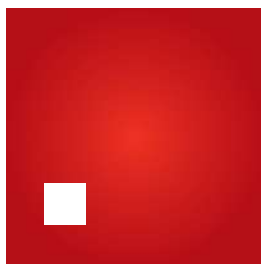
SKYLINE THE BEST MINIMAL SLIDING DOORS.

חלונות ודלתות
perfect

אפעל 20, קרית אריה, פתח תקווה
טלמון 03.9566335 | פקס 03.9566337
office@perfect-wd.com | www.perfect-wd.com

LIAN MARBLE

LIAN MARBLE
Marble.Stone & Corian Design

שיש ליאן - מתמחים בעבודות
קלאסיות ומודרניות בתחום השיש
ומשטחי גרניט וקוריאן
04-6346220 03-5795790

www.evenlian.co.il

תחנת הרכבת ולפסן-אדרכל: אלי ארמון

ידע, איכות ביצוע, דיוק ואחריות מקצועית
www.global-metal.co.il

גלובל מטל בע"מ

גלובל מטל בע"מ מבצעת עבודות מתכת ואלומיניום
בענף הבנייה בהתאם לקריטריונים הגבוהים ביותר
פרויקטים מורכבים הדורשים תכנון, כושר ביצוע
ודיוק בייצור ובהתקנה